

Abstrakt

Pod pojmem spisová služba si většina z nás představí běžnou úřední korespondenci. Ti, kteří s dokumenty pracují, si uvědomují, že se podílejí na jejich správě od samotného vytváření, přes vyřizování, až k jejich uložení, tedy na správě dokumentů po celou dobu jejich životního cyklu. Tyto myšlenky se však týkají té opravdu široké skupiny běžných dokumentů, které nevyžadují odlišný způsob manipulace. Avšak vedle nich existují dokumenty, které podléhají zvláštnímu režimu nakládání, ať už proto, že obsahují utajované informace, informace poskytované v mezinárodních vztazích, jakkoli citlivé nebo něčím specifické vzhledem ke svému obsahu. Manipulace s těmito dokumenty vyžaduje takový režim, aby informace v nich obsažené byly maximálně chráněné. Zabezpečení zvláštního režimu nakládání s takovými dokumenty přináší nároky hned v několika oblastech, nejen v samotné administrativě, ale i po personální stránce, z hlediska jejich fyzické bezpečnosti, nebo při přenosu komunikačními a informačními systémy. Jedním z míst, kde je setkávání se s těmito druhy dokumentů zcela běžné, je rezort Ministerstva obrany, na jehož příkladu je možné se blíže seznámit s touto problematikou a přiblížit si v celé šíři složitost a náročnost manipulace s dokumenty, s nimiž někteří pracují a přicházejí do styku, na jejichž správě se podílejí, a to s ohledem na současně platná ustanovení právních předpisů i vnitřních předpisů rezortu MO v porovnání s legislativním vývojem posledních dvaceti let.